

בעניין:

_____ כונה ת.ז. _____

מהכפר טיבה - נפת רמאללה, מרכז הכפר ליד נגרית ראמי
ע"י ב"כ עוה"ד תמיר בלנק (מ.ר. 30016) ו/או השאם שבאיטה (מ.ר. 17362) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או עדי לנדאו (מ.ר. 29189) ו/או טארק איברהים (מ.ר. 31081)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל': 6283555 - 02 ; פקס: 6276317 - 02

התובע

- נגד -

1. _____ לוי ת.ז. _____
מ- 202 עפרה
2. החברה לפיתוח מטה בנימין
מפסגות
3. _____ זליקוביץ ת.ז. _____
מ- 231 עפרה
4. _____ צור ת.ז. _____
מפסגות
5. בית הספר היסודי עפרה
עפרה
6. מועצה אזורית מטה בנימין
ד.נ. מזרח בנימין 90624 פסגות
7. מדינת ישראל - משרד החינוך
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4
ירושלים 94152
טל: 6208177 - 02 ; פקס: 6222385 - 02

הנתבעים

סוג התביעה: נזיקין, נזקי גוף

סכום התביעה: עד לגובה סמכות בית המשפט הנכבד

כתב תביעה

התובע מתכבד להגיש בזאת את כתב תביעתו.

א. מהות התביעה - פגיעה חמורה של תושב שטחים מיידוי אבנים

1. _____ כונה, התובע, צעיר תושב הכפר טיבה - נפת רמאללה, נסע על אופנוע בתוך כפרו. ילדים, אשר נסעו בהסעה חזרה מבית הספר, זרקו לעברו אבנים מתוך האוטובוס בו נסעו ופצעו אותו פגיעה קשה שגרמה לו לעיוורון בעין אחת.
2. תביעה זו עניינה פגיעתו של התובע כתוצאה מיידוי האבנים ורשלנות הגורמים האחראים להסעה, אשר לא דאגו בכורח ובפועל לכך שמקרה חמור זה לא יתרחש.

ב. הצדדים לתביעה

3. התובע יליד 1976, רווק, תושב הכפר טיבה - נפת רמאללה, נגר במקצועו, נפגע כתוצאה מרשלנות הנתבעים.
4. הנתבע 1, היה במועדים הרלבנטיים לתביעה נהג בחברה לפיתוח מטה בנימין והוא זה שנהג את האוטובוס בעת שנזרקה ממנו האבן שפגעה בתובע.
5. הנתבעת 2 היא החברה שהפעילה במועדים הרלבנטיים לתביעה את ההסעות לילדי בית הספר בעפרה, היא הייתה המעסיקה של הנתבע 1 והאוטובוס ממנו נזרקה האבן שפגעה בתובע היה בחזקתה.
6. הנתבע 3 היה בזמנים הרלבנטיים לתביעה מנהל בית הספר היסודי לבנים בעפרה, אשר תלמידיו נסעו באוטובוס.
7. הנתבעת 4 הייתה בזמנים הרלבנטיים לתביעה מנהלת בית הספר היסודי לבנות בעפרה, אשר תלמידותיו נסעו באוטובוס.
8. הנתבע 5 הוא בית הספר, אשר תלמידיו נסעו באוטובוס, ואשר בו עבדו הנתבעים 3 ו-4.
9. הנתבעת 6 המועצה המקומית בו מצוי הנתבע 5, הייתה במועדים הרלבנטיים לתביעה, ככל הידוע לתובע, אחראית יחד עם אחרים על הסעות תלמידים מהנתבע 5.
10. הנתבעת 7 הייתה בכל המועדים הרלבנטיים לתביעה וככל הידוע לתובע, אחראית על פעילותם של הנתבעים 1 עד 6 בכל הנוגע להסעות תלמידים ושל חייל שאבטח את האוטובוס בתוכו ובכללם הפעולות והמחדלים שהביאו לנזקו של התובע.

ג. עובדות המקרה

11. ביום 14.9.1997 בשעה 1400 לערך נסע התובע באופנוע שלו בכביש החוצה את הכפר טיבה.
12. באותה שעה הגיע ממולו אוטובוס של הנתבעת 2, אשר בו נהג הנתבע 1 ומספרו 8719600 (לעיל ולהלן: "האוטובוס"). האוטובוס הוא אוטובוס הסעות המסיע בנים ובנות, לאחר סיום לימודיהם אצל הנתבע 5 אל בתיהם בישובים רימונים וכוכב השחר.
13. את האוטובוס אבטחו חייל, אשר ישב לצד הנהג וגי'פ צבאי, אשר ליווה את האוטובוס מאחור (להלן: "הליווי").
14. בעת שהאוטובוס והתובע הגיעו למרחק קרוב זה מזה, נזרקה על התובע אבן על ידי אחד הילדים שישב בתוך האוטובוס. האבן פגעה בעינו של התובע וגרמה לו לפציעה חמורה, כפי שיפורט להלן.
15. תושבים אחרים מהכפר טיבה, אשר הבחינו באירוע, עצרו את הליווי והודיעו לו על המקרה. התובע הצליח להסתובב ולנסוע אחרי האוטובוס. הוא הגיע למקום בו עצרו חיילי

הליווי וסיפר להם על האירוע בקצרה. חיילי הליווי הבחינו בפגיעה החמורה בעינו של התובע. לאחר תחקור קצר עזבו הליווי והאוטובוס את המקום והמשיכו בנסיעה.

16. יצוין, כי האבן שפגעה בתובע לא הייתה האבן היחידה או הראשונה שנזרקה מהאוטובוס בתוך הכפר והושלכו ממנו אבנים נוספות לעבר התושבים והבניינים בכפר, סמוך למועד האירוע.

ד. החקירה

17. בעקבות האירוע והתלונה של התובע נפתחה חקירת משטרה בגין פגיעה וסיכון חיי אדם. התיק נסגר בעילה שהחשודים (הילדים שנסעו באוטובוס) קטינים ואינם ברי עונשין.

"נספח א" מכתב מיום 7.7.1998 מתחנת בנימין המבשר על סגירת התיק, מצ"ב כנספח "א".

18. לידי ב"כ התובע הועבר חלק מחומר החקירה, הכולל עדויות בלבד. מהעדויות עולה, כי לא הייתה זו הפעם הראשונה בה נזרקו אבנים על ידי ילדים מהאוטובוס לעבר התושבים והרכוש בכפר טייבה, אלא הייתה תופעה חוזרת ונשנית של זריקת אבנים בשעת ההסעה. הנתבע 1 אף התריע על תופעה זו בעבר בפני הנתבע 3.

19. כן עולה, כי בעת האירוע נשוא התביעה ובסמוך לו, לא הבחין הנהג בזריקת אבנים לעבר האוטובוס, משום שהיה עסוק, לדבריו, בנהיגה.

20. מעדויות הילדים הקטינים שנסעו באוטובוס עולה, כי הם נהגו לזרוק אבנים בעת שהיו עוברים בהסעה בכפר טייבה. במועד האירוע נשוא התביעה, הם זרקו אבנים ואף הבחינו שאחת האבנים פגעה בפניו של תושב ערבי על אופנוע, קרי התובע.

ה. הסעות תלמידים

21. חוזר מנכ"ל מיוחד א' (התשנ"ז) בדבר הסעות תלמידים ועובדי הוראה (להלן: **"החוזר"**), שהוצא על ידי הנתבעת 7 עוסק בהסעות תלמידים.

22. החוזר קובע כללים, אשר מחייבים את כל הגורמים הקשורים להסעות ילדים וקובעים סטנדרט התנהגות מינימלי בכל הנוגע להסעות תלמידים.

23. בין היתר קובע החוזר (נספח ב' סעיף א'(1)(ד)), כי ההסעות בשטחי הגדה המערבית יתבצעו בכלי רכב אשר חלונותיהם יהיו ממוגנים מפני זריקת אבנים ובקבוקי תבערה. ברור מכאן, כי רכב כזה צריך להיות אטום גם מפני אפשרות של זריקת חפצים ואבנים מתוכו.

24. כמו כן קובע החוזר (נספח ב' סעיף ב' (8)), כי על הנהג להיות ערני גם למתרחש בתוך הרכב, דבר שלא התקיים, לפי עדות הנהג עצמו.

"נספח ב" הקטעים הרלבנטיים מתוך החוזר, מצ"ב כנספח "ב".

25. ככל הידוע לתובע, הסעת התלמידים שפגעו בתובע, נמצאת באחריות כל הנתבעים, כאשר תחום האחריות המדויק של כל נתבע אינו ידוע לתובע.

ו. הפגיעה הגופנית והכספית

26. לאחר שתוחקר התובע על ידי חיילי הליווי הובהל ברכב פרטי לבית החולים אלראזי ברמאללה. משם הועבר התובע לבית החולים סנט ג'והן בירושלים שם אובחנה פגיעה קשה בעינו הימנית. התובע טופל טיפול ראשוני ואושפז.

27. על פי בקשתו ובשל חומרת הפגיעה הועבר התובע לבית החולים הדסה עין כרם שם התקבל ביום 24.9.1997. בהדסה הוא עבר טיפולים שונים, הכל כמפורט בחוות הדעת הרפואית של ד"ר יצחק חמו. הטיפולים שניתנו לו בסמוך לאירוע ושנים לאחר מכן לא הצליחו להשיב את הראייה הפונקציונלית בעינו וד"ר חמו קבע לו נכות צמיתה של 30% מיום האירוע.

"נספח ג" חוות דעת רפואית של ד"ר חמו, מצ"ב כנספח "ג".

28. התובע סבל מכאבים עזים מפגיעת האבן. לאחר מכן במשך שנים סבל מכאבים חזקים בעין ובראש ונאלץ לעבור מספר ניתוחים מכאיבים ומסוכנים.

29. התובע, עסק עובר לפגיעתו בעבודת נגרות כעצמאי. הוא הרוויח עובר לתאונה ממוצע של כ- 5,000 ₪ בחודש.

30. עובר לתאונה עסק התובע בעבודת נגרות בהתנחלות רימונים. העבודה הייתה בהיקף של 18,000 ₪. לאחר פציעתו נותר התובע ללא עבודה והכסף עבור העבודה שכבר ביצע לא שולם לו.

31. במשך כשנה לאחר הפגיעה לא יכל התובע לחזור לעבודה סדירה, משום שקיבל טיפולים ועבר ניתוחים שונים. העין הפגועה הייתה מכוסה והוא היה צריך לשמור על ניקיונה.

32. לאחר תקופת הטיפולים האינטנסיבית לא יכל התובע לחזור לעבודתו הרגילה כנגר כמקודם. הסיבה לכך היא, שבמסגרת עבודתו כנגר הוא צריך להתאמץ עם עיניו. כמו כן עבודת הנגרות כרוכה באבק ושברי עץ, אשר פוגעים בעיניו. כיום מסוגל התובע לבצע עבודות נגרות פשוטות וקצרות בלבד. לפיכך נאלץ התובע לחפש עבודות בלתי מקצועיות אחרות, אשר אינן תמיד בנמצא. גם בעבודות אלה נכותו מפריעה לו.

ז. אחריות הנתבעים

33. התובע יטען, כי פגיעתו נגרמה בשל רשלנות הנתבעים שהתבטאה במעשים ובמחדלים הבאים:

(1) הנתבע 1 לא השגיח כראוי שלא נזרקים חפצים מהאוטובוס בו הוא נוהג ו/או לא הזהיר את הילדים שנסעו באוטובוס שלא לזרוק חפצים ו/או לא דאג שהחייל שנסע עמו יפעל על מנת להפסיק את זריקת החפצים ו/או לא דאג שייסע איתו אדם שישגיח על הילדים.

(2) הנתבעת 2 אחראית באחריות שילוחית לרשלנותו של הנתבע 1.

3) הנתבעת 2 אחראית באחריות ישירה בכך שלא נהגה כפי שחברת הסעות סבירה הייתה נוהגת בנסיבות, בין היתר בכך שלא דאגה לליווי מתאים לנהג, ליווי, אשר היה מונע את זריקת האבנים מתוך האוטובוס.

4) הנתבעים 3 ו-4 לא דאגו לפקח על הילדים שנסעו באוטובוס ו/או לא פעלו על מנת להפסיק את זריקות האבנים מהאוטובוס, למרות שהיו מודעים לתופעה זו.

5) הנתבעים 5 ו/או 7 אחראים באחריות שילוחית לרשלנותם של הנתבעים 1 ו/או 2 ו/או 3 ו/או 4.

34. הנתבעים התרשלו בכך שלא פעלו כפי שמחייב אותם החוזר, בין היתר מתבטאת התרשלנותם במעשים ובמחדלים הבאים:

1) במקרה דנן עולה, כי הנתבעים לא דאגו לקיום הוראות החוזר והאוטובוס לא היה ממוגן כנדרש, דבר שאפשר זריקת אבנים מתוכו.

2) כפי שעולה מעדותו של הנתבע 1 בחקירתו במשטרה, הוא לא השגיח כלל על הנעשה בתוך האוטובוס, למרות שהחוזר מחייב אותו לעשות כן.

3) בנוסף ולחלופין, הנתבעים לא דאגו לקיום הוראות החוזר ולא העמידו לרשות הנהג ליווי ואוטובוס מתאים, אשר היו מונעים את תופעת זריקת האבנים, אשר גרמה לפגיעה בתובע.

ח. נזקי התובע

התובע יטען, כי כתוצאה ממעשי ומחדלי הנתבעים, כמפורט בכתב התביעה, נגרמו לו הנזקים המפורטים להלן:

35. הנזק המיוחד

1) הפסד השתכרות בעבר - התובע הפסיד 18,000 ₪ מהעבודה שעבד בה עובר לאירוע. התובע הרוויח כ- 5,000 ₪ לחודש בממוצע עובר לאירוע. במשך שנה שלמה נאלץ התובע להעדר מכל עבודה במשך שנה והפסד השתכרות עובר שנה זו עומד להערכתו על סך של 60,000 ₪.

עם תום תקופת הטיפולים האינטנסיביים חזר התובע לעבוד בעבודות מזדמנות בהכנסה פחותה.

לאור האמור, מעריך התובע, כי נזקיו הכוללים בגין הפסד השתכרות עד יום הגשת התביעה עומדים על סך כולל של 160,000 ₪.

2) טיפולים רפואיים – התובע מעריך את ההוצאות הרפואיות שהוציא בעקבות פציעתו עד ליום הגשת התביעה בכ- 60,000 ₪.

1) **כאב וסבל** - הפציעה בעין היא מטבע הדברים כואבת מאוד וסמוך לאחר האירוע סבל התובע מכאבים קשים מנשוא. גם הטיפולים והניתוחים שעבר התובע גרמו לו לכאבים עזים בעין ובראש. עד היום הוא סובל מכאבי ראש ועיניים בבקרים וכאשר הוא נמצא חשוף לאור חזק. כמו כן נאלץ התובע להתמודד עם נכות קשה, מגבילה ומכערת במשך כל חייו. הוא אף נמנע לחלוטין או ממעיט מלעסוק בסוגי ספורט שהיו חביבים עליו לפני פציעתו.

2) **הפסד השתכרות בעתיד** - לתובע נפסקה נכות צמיתה של 30% על ידי הרופא המומחה. נכות זו אינה מאפשרת לו לעסוק במקצועו הקודם, נגרות, ובמקצועות אחרים הדורשים ראייה בשתי העיניים, והוא נאלץ לחפש עבודה בעבודות משתלמות וזמינות פחות.

3) **טיפולים רפואיים בעתיד** - התובע נזקק להשתמש במשקפיים ובעזרים רפואיים נוספים. כמו כן הוא עלול להיזקק לטיפולים רפואיים נוספים בקשר לפציעתו בעתיד.

ט. כללי

37. לבית המשפט הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה.

38. כל הטענות המובאות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ולחילופין, הכל כפי העניין, הקשר הדברים והדבקים.

39. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין, ולחייבם ביחד ולחוד לשלם לתובע את נזקיו כמפורט בכתב התביעה בתוספת הוצאות משפט, הכל בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

היום: 24, יולי 2002

תמיר בלנק, עו"ד
מ.ר. 30016
ב"כ התובע